

[Forsvarsministeren.]

kende, et meget hurtigt virkende samarbejde, når der ikke har været lejlighed til at forberede det, når der ikke har været en eneste militær fagmand, som har haft beføjelse til at sige til værnene: sådan og sådan må det være, hvis vi skal have en chance for at klare et lynangreb?

Danmarks forhold kan ikke uden videre sammenlignes med andre landes forhold, når talen er om militære problemer, bl. a. af den meget væsentlige grund, at det danske rum savner dybde. Ulykken ved tidligere forhandlinger om de militære anliggender her i landet har været, at altfor mange militært sagkyndige, når de skulle overbevise regering og rigsdag, har haft en tilbøjelighed til at sige: sådan og sådan er det hos stormagterne, altså bør det også, omend i mindre målestok, være sådan og sådan her i landet. Hvis man argumenterer på den måde, hvis man lader ude af betragtning Danmarks særlige forhold, så er der en betydelig risiko for, at vi her i landet kan få en militærordning, som i praksis er meget lidt værd. Det har stået klart for forsvarskommissionen, det har stået klart for dens 5 mands udvalg, og under hensyn hertil har man formet det forslag, som regeringen har tiltrådt, og som nu er forelagt for det høje ting.

Jeg vil gerne tilføje i anledning af, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen talte om respekt for argumenter, at jeg har den dybeste respekt for argumenter. Jeg har bestræbt mig for under de forhandlinger, der er foregået, at understrege, at jeg har denne respekt for argumenter, der kan holde, men, ærede medlem, påstande tillægger jeg ikke synderlig værdi, når det drejer sig om at tage stilling til saglige anliggender. Samme indstilling har gjort sig gældende hos medlemmerne af forsvarskommissionens 5 mands udvalg og hos forsvarskommissionen som helhed. Argumenter har man bøjet sig for, påstande, der ikke kunne føres bevis for, har man skubbet til side under forhandlingerne om enhedsordningen, og resultatet er blevet det forslag, som nu foreligger for det høje ting.

Hvis det forslag, som jeg nu har fremsat, og som er i overensstemmelse med indstillingen fra forsvarskommissionens flertal og med indstillingen fra forsvarskommissionens 5 mands udvalg, er overfladisk, så er det ikke alene forsvarsministeren, der er overfladisk og ikke har taget hele spørgsmålet om enhedskommandoen alvorligt, så er det samtlige medlemmer af forsvarskommissionens 5 mands udvalg, deriblandt det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens meningsfælle,

det ærede medlem hr. Harald Petersen, samt alle de medlemmer, som har repræsenteret socialdemokratiet, venstre, de konservative og det radikale venstre i forsvarskommissionen. Det ærede medlem mener altså, at alle disse medlemmer af forsvarskommissionen har handlet overfladisk, ikke har taget hele spørgsmålet alvorligt nok. Det mener det ærede medlem med det grundlag, han har haft for at fremsætte en sådan udtalelse, at kunne tillade sig at fremføre her fra folketingets talerstol. Jeg vil i den anledning gerne svare det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tilbage, at det karakteriserer det ærede medlem på en sådan måde, som der ikke er grund til at misunde ham, men det er jo iøvrigt ikke første gang, noget sådant er sket i den senere tid og har medvirket til en anden vurdering af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen end den, der var rådende her i tinget for længere tid tilbage.

Det ærede medlem henstillede til mig, at rigsdagen får adgang til at blive bekendt med hele fælleserklæringen fra værnscheferne om spørgsmålet angående det fremtidige samarbejde mellem værnene. Den har rigsdagen i forvejen. Der er udeladt nogle få linier i erklæringen. Det skyldes simpelthen, at de ikke indeholder nogen oplysning om værnschefernes synspunkter, men for en ordens skyld skal jeg gerne sørge for, at disse helt ligegyldige linier overlades til det kommende udvalg.

Hvad var da værnschefernes forslag i det udkast, som var i diametral modsætning til generalkommandoens oprindelige standpunkt? Det var dette, at værnscheferne skulle snakke sammen om de militære anliggender. Ærede medlem, den ordning har vi i forvejen, den ordning har vi haft i mange år, og de erfaringer, som den har medført bl. a. for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens meningsfælle, landets tidligere forsvarsminister, det ærede medlem hr. Harald Petersen, samt for forsvarskommissionen, er sådanne, at forsvarskommissionen nu vil have en ordning, der er mening i; og vil man have en ordning, der er mening i, vil man have fasthed i samarbejdet, vil man have militære forslag, som kan blive formet ud fra hensynet til helheden, så må der være en militær chef, som har pligt til, og som har ret til under hensyn til helheden at gøre indstilling til forsvarsministeren. Den nuværende ordning forpligter ikke værnscheferne til at nå til enighed om de militære anliggender. Det er her, tampen brænder. Den forpligter dem ikke til forslag om anskaffelse af materiel, der er bestemt af